

آذر ماه ۱۳۹۷

نقش پایداری اجتماعی در موفقیت طراحی زندان

مولود کمالزاده^۱، حسامالدین ستوده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، پردیس بین الملل قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران. Molood.kamalzadeh@gmail.com

۲- استادیار، گروه معماری، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران. Hesam.hds@gmail.com

چکیده

امنیت دارای دو بعد اجتماعی و طبیعی است و امنیت گاهی با محدود نمودن شخص خاطی و یا از بین بردن فرصت‌های جرم حاصل می‌شود. زندان مکانی است که اشخاص از نظر فیزیکی، محدود و توقیف و معمولاً از آزادی‌های شخصی محروم می‌شوند. زندان‌ها به طور قراردادی سازمان‌هایی هستند که بخشی از نظام قضایی یک کشور محسوب می‌شوند و به منظور اجرای کیفر حبس به عنوان یک مجازات قانونی که به صورت حکم از سوی دادگاه صادر شده است، بکار می‌روند. این درحالی است که در حال حاضر زندان‌ها به واسطه فضای نامناسب خود، به عنوان مکانی شناخته می‌شوند که زمینه‌های ارتکاب جرم را برای زندانی به هنگام خروج از زندان فراهم می‌نماید، بنابراین نیاز به ایجاد اقداماتی است که به عنوان مکملی برای طراحی فضاهای زندان به منظور دستیابی به نتایج مطلوب به کار گرفته شود. از اینرو می‌توان به بکارگیری اصول پایداری اجتماعی و الگوهای آن در طراحی زندان اشاره داشت. لذا مقاله حاضر با استفاده از روش کتابخانه‌ای به بررسی و جمع‌آوری اطلاعات در رابطه با زندان، پایداری اجتماعی و نقش آن در موفقیت طراحی زندان می‌پردازد و در نتیجه مطالعات خود به ارائه پیشنهاداتی در رابطه با پیاده‌سازی الگوهای پایداری اجتماعی در معماری زندان می‌پردازد که از جمله آنها می‌توان به مواردی مانند طراحی فضاهایی که امکان نظارت طبیعی را فراهم نماید، طراحی فضاهای جمعی و فردی مناسب، احترام به نیازها فیزیکی و روحی زندانی، ایجاد فضاهای سرگرمی و یادگیری مهارت، امکان ارتباط مثبت با خارج از فضای زندان، تسهیل در گرفتن ارتباط مثبت زندانیان با یکدیگر، ایجاد فرصت‌های متنوع برای فعالیت‌های گروهی (مانند کارگاه‌ها و غیره) و سایر فعالیت‌های مثبت در جهت ایجاد پایداری اجتماعی و بازپروری زندانیان اشاره داشت.

واژگان کلیدی: امنیت، زندان، جرم، پایداری اجتماعی، بازپروری.